

Una funció inesperada

Títol original: *Ezra* **Direcció:** Tony Goldwyn **Guió:** Tony Spiridakis **País:** EUA
Durada: 101 min **Any:** 2023 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Bobby Cannavale, William A. Fitzgerald, Robert De Niro, Rose Byrne **Música:** Carlos Rafael Rivera **Fotografia:** Daniel Moder **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 23/05/2025

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Max Brandel és un guionista de televisió que arrisca la seva exitosa carrera i el seu matrimoni per intentar convertir-se en un còmic de *stand-up*, però no té èxit. Llavors ha de mudar-se amb el seu pare Stan, un talentós però excèntric xef reconvertit en porter. Quan en Max té un gran desacord amb la seva exdona i la seva nova parella sobre com bregar amb l'autisme del seu fill Ezra, de 9 anys, en Max decideix prendre una solució dràstica: segrestar l'Ezra i portar-lo de viatge per tot el país. (Vértigo Films)

CRÍTICA

Viatge cap a l'oest

Nova York. El cinquantí Max Bernal (**Bobby Cannavale**) ha tornat a viure a casa del seu pare Stan (**Robert De Niro**), després de separar-se de la Jenna (**Rose Byrne**), a qui encara estima. Treballa fent monòlegs d'humor en bars nocturns i manté una forta connexió amb el seu fill Ezra (**William A. Fitzgerald**), un intel·ligent nen autista d'11 anys que viu amb la seva mare: Però quan el petit té problemes escolars i la Jenna decideix portar-lo a una institució especial, el Max segueix un impuls una mica precipitat i decideix endur-se'l a la nit, sense que ella se n'assabenti, i emprendre amb ell un viatge amb cotxe cap a l'oest.

Estupenda comèdia dramàtica que deixa un deliciós i optimista gust de boca. La dirigeix **Tony Goldwyn**, actor reconvertit en director, amb un grapat de pel·lícules i sèries estimables darrere les càmeres (encara que per a alguns sempre serà el dolent de *Ghost*). Ofereix una història molt positiva sobre la paternitat i la superació dels problemes generats en la convivència amb nens autistes, i això també dona lloc a moments divertits (fan molta gràcia les cites cinèfiles del xaval). El guionista **Tony Spiridakis**, que fins ara no tenia obres significatives al seu favor, es mostra molt inspirat en elaborar multitud d'escenes plenes d'humanitat, amb una trama a priori senzilla que va guanyant en interès i on cuida molt bé el grapat de personatges –mare, avi, amics– que van apareixent al llarg de la *road-movie*, un viatge que acabarà estrenyent fortament la relació entre pare i fill i on el petit aconseguirà seriosos avanços en la seva dificultat per tractar les persones.

Una funció inesperada ve a dir que l'amor és pràcticament capaç de saltar per sobre de tots els obstacles, encara que de vegades ens porti a fer bogeries, i que els nostres actes bons influeixen al nostre voltant. Algunes escenes com les converses amb l'amic o amb l'amiga del passat, la de la primera abraçada i, sobretot, la trobada entre avi i pare al restaurant són magnífiques i profundament emotives. El repartiment és estel·lar i tots els actors estan perfectes, encara que tinguin pocs minuts en pantalla, però cal destacar entre tots un genial **Bobby Cannavale** que s'ajusta a les expectatives que es tenen del seu personatge, un pare potser una mica irresponsable i impulsiu però per descomptat capaç de fer qualsevol cosa pel bé del seu fill.

Pablo de Santiago – decine21.com